

Seznamování se v dešti

Autor: Qark

Datum: 29. 03. 2006 18:28

URL: <http://www.qark.net/clanek/seznamovani-se-v-desti>

Všimli jste si někdy, jak se lidé v dešti sdružují? Mačkají se spolu v zastřešených zastávkách, potkávají se pod přečnávajícími střechami a postávají v průchodech domů, aby se na chvíli schovali před padajícími kapkami. A právě proto, že lidé hledají úkryt (bezpečí) před deštěm, se ochotně slučují do skupinek. Dokonce i pod přeplněným přístřeškem se vždy najde místo pro dalšího člověka, který se chce schovat také.

Byla by škoda tohoto chování nevyužít, že? Zkusme proto z faktu, že lidé nechtějí být mokří a hledají kam se schovat, vytěžit maximum a využijme jej k seznámení.

Existují dvě zajímavé možnosti, jak v takové chvíli dosáhnout kýženého výsledku. Jedna možnost je ta, že budete dívkám nabízet úkryt před deštěm a druhá, že budete naopak tím, kdo takovou skrýš hledá.

S deštníkem

Pokud jste se do špatného počasí vybavili, je možné otestovat případ první. Stačí si vyhlédnout nějakou slečnu bez deštníku a nabídnout jí azyl pod tím svým.

Abyste ji tam dostali, můžete zkusit cokoliv od slušňáka až po vtípálka a klidně můžete nějakou dívku za chůze schovat i bez mluvení. Určitě vám za to nevynadá, a i kdyby, tak ať si mokne, když je protivná.

Příklad první

Vy: „Nechceš se na chvíli schovat?“

Ona: „Ne, díky.“

Vy: „Co blázníš, já tě neukousnu. Pod ten deštník se v pohodě vlezeme dva a ty tu aspoň nebudeš moknout.“

(Pokud by dál odolávala, tak zabere, když se zaměříte na možné zničení její vizáže a zdraví, vlivem zhoršených povětrnostních podmínek.)

Vy: „Prosím tě, má to cenu moknout? Víš, jak budeš mít pak zplihlý vlasy a navlhly oblečení? To je o zdraví...“

Příklad druhý

Vy: „Můžu tě vzít pod deštník?“

Ona: „Proč?“

Vy: „No já jsem si řekl, že každý den musím udělat aspoň jeden dobrý skutek, tak mi to nekaž a pojď se na chvíli schovat.“

Příklady jsou samozřejmě ilustrativní. Většina slečen totiž bude ochotně souhlasit, bez velkého doprošování ;-)

Bez deštníku

Pokud jste ten, který mokne, chytněte si nějakou slečnu a požádejte ji, jestli by vás na chvíli neschovala pod svůj deštník. Jestli si myslíte, že je to laciný trik, který prokoukne, tak se hodně pletete. Pokud u toho nebudete slintat a hypnotizovat její poprsí, povolí a vezme vás k sobě schovat většina z nich. Důležité je, aby vaše žádost zněla opravdu jako žádost a ne jako pozvání do postele.

Procházející slečny můžete dohnat a poprosit je, aby vás vzaly pod deštník aspoň kousek cesty, že hrozně prší. Stojící slečny stačí jen požádat, jestli byste se nemohli na chvíli schovat.

Jestli máte strach, že to nevyjde a ony odmítnou, vzpomeňte si na pohádku o Smolíčkovi. („Jen tři prstíčky strčíme a hned zase půjdeme.“) A zkuste to ve stejném duchu.

Příklad

Vy: „Prosím tě, mohl bych se na chvíli schovat pod tvůj deštník?“

Ona: „Ne / proč?“

Vy: „Jen na chvíli, aspoň na kousek.“ (strčíte pod něj hlavu a tváříte se vděčně) „Díky moc. Děsně lijí a tady se není kde jinde schovat...“

Poznámka: Verze bez deštníku chce trošku víc iniciativy. Pokud se na to necítíte, tak aspoň někdy vyzkoušejte seznamování s deštníkem, třeba vám půjde lépe.

Rozhodně však nemá nikdy cenu čekat se seznamování až na skvělé počasí, skvělou příležitost a další skvělé okolnosti. To byste taky klidně mohli čekat až do Soudného dne. Na dokonalé podmínky se nespolehejte a na nedokonalé nevymlouvejte - zkuste jich raději využít. Jak vidíte, i déšť může být skvělý seznamovací prostředek.